

रसनालिट्, [ह] पुं, (रसनया लेट्ति । लिङ् + क्तिप् ।) कुकुरः । इति हेमचन्द्रः ॥ रसनया लेहनकर्त्तरि, त्रि ॥

रसनेत्रिका, स्त्री, (रसो नेत्रमिव तदख्यस्या इति । रसनेत्र + ठन् ।) मनःशिला । इति हेमचन्द्रः ॥ (मनःशिलाशब्देऽस्या गुणादयो ज्ञेयाः ॥)

रसपाकजः, पुं, (रसपाकात् जायते इति । जन् + ङः ।) गुडः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसफलः, पुं, (रसो जलं फले यस्य रसयुक्तं फलमस्तीति वा । शाकपार्थिववत् मध्यपदलोपी समासः ।) नारिकेलवृक्षः । इति शब्दरत्नावली । (नारिकेलशब्देऽस्य विशेषो विज्ञेयः ॥)

रसमंत्रं, स्त्री, (रसात् रसे वा भवतीति ।) भू + अच् । रक्तम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसमञ्जरी, स्त्री, (रसानां मञ्जरीव ।) नायकनायिकाभेदकस्य विशेषः । यथा,— “विद्वज्जनमनोभङ्गरसयासङ्गहेतवे ।

एषा प्रकाशते श्रीमद्भावुना रसमञ्जरी ॥” इति तस्य द्वितीयः श्लोकः ॥

रसमयः, त्रि, रसस्वरूपः । रसात्मकः रसशब्दात् मयट्प्रत्ययेन निष्पन्नः ॥ (यथा, भागवते । ३ । ५ । ३४ ।

“आधत्तासो रसमयं कालमार्थाश्रयगतः ॥”

रसमर्दनं, स्त्री, (रसस्य पारदधातोर्भर्दनम् ।) पारदपेषणम् । यथा,—

“इष्टिकापूयं चूर्णाभ्यामारौ मर्दौ रसस्ततः । द्वा गुडं निव्यूयराजिकायुद्धूमकैः ॥” अन्वयः ।

“कुमारिकाचित्रकरक्तसर्षपैः हतैः कषायेष्टैर्हतीविमिश्रितैः । फलचिकेणापि विमर्हितो रसो दिनत्रयं सर्वमलैर्विसुच्यते ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

रसमारणं, स्त्री, (रसस्य पारदस्य मारणम् ।) पारदस्य मारणम् । यथा,—

“धूमसारं रसं तोरिं गन्धकं नवसादरम् । यामेकं मर्दयेदन्नेभागं कृत्वा समं समम् ॥ काचकूप्यां विनिःश्लिष्य ताश्च नृद्वस्त्रसुद्रया । विलिष्य परितो वक्त्रे सुद्रां दत्त्वा विशोययेत् ॥ अधःसच्छिद्रपितरौमध्ये कूपीं निवेशयेत् । पितरौवाजुकापूरैर्भृत्वा वा कूपिकागलम् ॥ निवेश्य चुल्लां तदधो वङ्गं कृष्याच्छनेः शूनैः । तस्मादप्यधिकं किञ्चित् पावकं ज्वालयेत् क्रमात् ॥ एवं दादशभिर्यामिन्त्रियते रस उत्तमः । स्फोटयेत् खाङ्गशीतं तस्मद्गं गन्धकं त्वजेत् ॥ अधस्त्य च न्तं स्रुतं गृह्णीयात् तन्मु मात्रया । यथोचितानुपानेन सर्वकर्मसु योजयेत् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

रसमूर्च्छनं, स्त्री, (रसस्य पारदस्य मूर्च्छनम् ।) पारदस्य मूर्च्छाकारणम् । यथा,—

“त्रुषणं त्रिफलावस्थाकन्दैः सुदृहयान्तिः । पित्रकीर्णांनिशाचारकन्याकनकद्वैः ॥

स्रुतं कृतेन युषेय वारान् सप्ताभिन्मूर्च्छयेत् । इत्थं संमूर्च्छितैः स्रुतस्वजेत् सप्तापि कषुकान् ॥” इति भावप्रकाशः ॥

(तद्यास्य विट्तिः ।

“गन्धकेन रसं प्राञ्जः सुदृढं मर्दयेद्विषकं । कञ्जलाभो यदा स्रुतो विहाय घनपापलम् ॥ दृश्यतेऽसौ तदा ज्ञेयो मूर्च्छितो रसकोविदेः । अथौ रोगचयं हन्यादनुपानस्य योगतः ॥”

इति मूर्च्छनम् ॥ * ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे जारणमारणाधिकारे ॥)

रसराजः, पुं, (रसानां धातूनां राजा इति । “राजाहःसस्त्रिभ्यश्च् ॥” ५ । ४ । ६ । इति टच् ।)

पारदः । रसाञ्जनम् । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसलेहः, पुं, (रसान् अपरान् धातून् लेट्ति । लिङ् + पचाद्यच् ।) पारदः । इति राजनिर्घण्टः ॥

रसवती, स्त्री, (रसो विविधस्वादरसो विद्यतेऽस्यामिति । रस + “रसादिभ्यश्च ॥” ५ । २ । ६ । इति मत्तुप् । मस्य वत्वम् ।) महानसम् । इत्यमरः ॥ (यथा, सांख्यतत्त्वकौमुद्याम् । ५ ।

“यथा धूमादङ्गित्वसामान्यविशेषः पर्वते अनुमीयते तस्य च बह्वित्वसामान्यविशेषस्य खलचयो बह्विविशेषो दृष्टो रसवत्याम् ॥ * ॥”

रसविश्लिष्टं, त्रि ॥ (यथा, आर्यासंभ्रशती । ४८ । ८ ।

“रोमोऽपि रसवतीनां न कर्काशो वा चिरानुबन्धो वा ॥”)

रसशोधनं, स्त्री, (रसः शोध्यतेऽनेनेति । शुष् + शिच् + ल्युट् । रसं पारदं शोधयत्वनेनेति वा ।) टङ्कणः । इति हेमचन्द्रः ॥ (रसस्य शोधनम् ।) पारदशुद्धिः । यथा,—

“कुमारिकाचित्रकरक्तसर्षपैः हतैः कषायेष्टैर्हतीविमिश्रितैः । फलचिकेणापि विमर्हितो रसो दिनत्रयं सर्वमलैर्विसुच्यते ॥

इति भावप्रकाशः ॥

इतं कदर्थितः स्रुतः वण्डो भवति निश्चितम् । वङ्गौषधीकषायेण स्नेहितः स बली भवेत् ॥ सर्पाक्षीचिकित्कावन्धाभङ्गारेः स्नेदितो बली । ततः सपावकदावैः शिन्नः स्यादतिदीप्तिमान् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

(मतान्तरम् । “जयन्त्या वर्द्धमानस्य पार्द्रकस्य रसेन च । वायस्याश्चातुपूर्वैर्बं मर्दं रसशोधनम् ॥

एषां प्रलेकशस्पावन्मर्दयेत् स्वरसेन च । यावच्च शुष्कतां याति सप्तवारं विचक्षणः ॥ उद्धृत्योत्थारनालेन नृद्वाक् चालयेत् सुधीः । सर्वदोषविनिर्मुक्तः सप्तकषुकवर्जितः ॥ जायते सुहृत्तोर्यं युज्यते सर्वकर्मसु ॥”

इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे जारणमारणाधिकारे ॥)

रसदिन्दूरं, स्त्री, (रसजातं सिन्दूरमिति ।) औषधविशेषः । तस्य नामान्तरं सिन्दूररसः ।

यथा,— “रसा दिग्गश्च प्रतिनेदिरे जगः पेतुः क्षितौ वजनिपातशङ्कया ॥ यथा च तत्रैव । ३ । १३ । १६ ।

यथा,— “सुहृत्तस्य गृह्णीयाद्विषगभागचतुष्टयम् । सुहृत्तस्य भागेकं तावत् कृत्रिमगन्धकम् ॥ अथवा पारदस्याहं सुहृत्तगन्धकमेव हि । तयोः कञ्जलिकां कृष्यादिनमेकं विवर्जयेत् ॥ नृत्तिकां वाससा चाहं कृष्टयेदतियत्नतः । तथा वारत्रयं सन्धक् काचकूपीं प्रलेपयेत् ॥ नृत्तिकां शोषयित्वा तु कूप्यां कञ्जलिकां चिपेत् ॥ तां कूपीं वाजुकायन्ते स्थापयित्वा रसं पचेत् ॥ अग्निं निरन्तरं दद्याद्वावहिनचतुष्टयम् । गृह्णीयाद्गृह्णं सल्लं सिन्दूरसदृशं रसम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ (मतान्तरम् । “एष्टक् समं समं कृत्वा पारदं गन्धकन्तथा । नवसारं धूमसारं स्फटिकं याममात्रकम् ॥ निम्बुरसेन संमर्दं काचकूप्यां निवेशयेत् । मुखे पाषाणखटिकां दत्त्वा सुद्रां प्रलेपयेत् ॥ सप्तभिन्नेत्तिकावन्धैः एष्टकसंशोष्य देष्टयेत् । सच्छिद्रायां नृदस्याल्यां कूपिकां तां निवेशयेत् । पूरयेत् सिकतापूरैरागलं मतिमान् भिषक् ॥ निवेश्य चुल्लां दहनं मर्दं मध्यं खरं क्रमात् ॥ प्रख्याल्य दादशं यामं खाङ्गशीतं ससुहरेत् ॥ स्फोटयित्वा तु मुक्ताभर्द्धलं वलिं त्वजेत् ॥ अधःसं रससिन्दूरं सर्वरोगेषु योजयेत् ॥”

इति रससिन्दूरम् ॥ इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे जारणमारणाधिकारे ॥)

रसस्थानं, स्त्री, (रसः स्थानमाधार उत्पत्तिस्थानं यस्य । रसस्य पारदस्य स्थानमित्येके ।) हिङ्गुलम् । इति शब्दचक्रिका । शरीरस्य रसस्थलम् । तस्य प्रमाणं रसशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

रसा, स्त्री, (माधुर्ग्राहिरूपो विविधो रसोऽस्यस्थानमिति । “अर्शं आदिभ्योश्च् ॥” ५ । २ । १२७ । इति अच् । रसति शब्दायते इति वा । रस + अच् । टाप् च ।) एष्टिवी । इत्यमरः ॥

रसना । (तत्पठ्यायो यथा, भावप्रकाशे । १ । १ । “रासा युक्तरसा रसा सुवहा रसना रसा । रजापथीं च सुरसा सुगन्धा श्रेयसी तथा ॥”) पाठा । (अस्याः पठ्यायो यथा, भावप्रकाशे । १ । १ ।

“पाठाभ्रष्टाम्बुकी च प्राचीना पापचेलिका । एकाङ्गीला रसा प्रोक्ता पाठिका वरतिक्तिका ॥”

शङ्ककी । (अस्याः पठ्यायो यथा,— “शङ्ककी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभी रसा । महेरुणा कुन्दरकी वल्लकी च बहुसवा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) कङ्कः । इति मेदिनी । द्राक्षा । काकोली । इति शब्दरत्नावली । (रसातलम् । यथा, भागवते । १० । ६ । १२ ।

“रसा दिग्गश्च प्रतिनेदिरे जगः पेतुः क्षितौ वजनिपातशङ्कया ॥ यथा च तत्रैव । ३ । १३ । १६ ।

यथा,— “सुहृत्तस्य गृह्णीयाद्विषगभागचतुष्टयम् । सुहृत्तस्य भागेकं तावत् कृत्रिमगन्धकम् ॥ अथवा पारदस्याहं सुहृत्तगन्धकमेव हि । तयोः कञ्जलिकां कृष्यादिनमेकं विवर्जयेत् ॥ नृत्तिकां वाससा चाहं कृष्टयेदतियत्नतः । तथा वारत्रयं सन्धक् काचकूपीं प्रलेपयेत् ॥ नृत्तिकां शोषयित्वा तु कूप्यां कञ्जलिकां चिपेत् ॥ तां कूपीं वाजुकायन्ते स्थापयित्वा रसं पचेत् ॥ अग्निं निरन्तरं दद्याद्वावहिनचतुष्टयम् । गृह्णीयाद्गृह्णं सल्लं सिन्दूरसदृशं रसम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ (मतान्तरम् । “एष्टक् समं समं कृत्वा पारदं गन्धकन्तथा । नवसारं धूमसारं स्फटिकं याममात्रकम् ॥ निम्बुरसेन संमर्दं काचकूप्यां निवेशयेत् । मुखे पाषाणखटिकां दत्त्वा सुद्रां प्रलेपयेत् ॥ सप्तभिन्नेत्तिकावन्धैः एष्टकसंशोष्य देष्टयेत् । सच्छिद्रायां नृदस्याल्यां कूपिकां तां निवेशयेत् । पूरयेत् सिकतापूरैरागलं मतिमान् भिषक् ॥ निवेश्य चुल्लां दहनं मर्दं मध्यं खरं क्रमात् ॥ प्रख्याल्य दादशं यामं खाङ्गशीतं ससुहरेत् ॥ स्फोटयित्वा तु मुक्ताभर्द्धलं वलिं त्वजेत् ॥ अधःसं रससिन्दूरं सर्वरोगेषु योजयेत् ॥”

इति रससिन्दूरम् ॥ इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे जारणमारणाधिकारे ॥)

रसस्थानं, स्त्री, (रसः स्थानमाधार उत्पत्तिस्थानं यस्य । रसस्य पारदस्य स्थानमित्येके ।) हिङ्गुलम् । इति शब्दचक्रिका । शरीरस्य रसस्थलम् । तस्य प्रमाणं रसशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

रसा, स्त्री, (माधुर्ग्राहिरूपो विविधो रसोऽस्यस्थानमिति । “अर्शं आदिभ्योश्च् ॥” ५ । २ । १२७ । इति अच् । रसति शब्दायते इति वा । रस + अच् । टाप् च ।) एष्टिवी । इत्यमरः ॥

रसना । (तत्पठ्यायो यथा, भावप्रकाशे । १ । १ । “रासा युक्तरसा रसा सुवहा रसना रसा । रजापथीं च सुरसा सुगन्धा श्रेयसी तथा ॥”) पाठा । (अस्याः पठ्यायो यथा, भावप्रकाशे । १ । १ ।

“पाठाभ्रष्टाम्बुकी च प्राचीना पापचेलिका । एकाङ्गीला रसा प्रोक्ता पाठिका वरतिक्तिका ॥”

शङ्ककी । (अस्याः पठ्यायो यथा,— “शङ्ककी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभी रसा । महेरुणा कुन्दरकी वल्लकी च बहुसवा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) कङ्कः । इति मेदिनी । द्राक्षा । काकोली । इति शब्दरत्नावली । (रसातलम् । यथा, भागवते । १० । ६ । १२ ।

“रसा दिग्गश्च प्रतिनेदिरे जगः पेतुः क्षितौ वजनिपातशङ्कया ॥ यथा च तत्रैव । ३ । १३ । १६ ।

यथा,— “सुहृत्तस्य गृह्णीयाद्विषगभागचतुष्टयम् । सुहृत्तस्य भागेकं तावत् कृत्रिमगन्धकम् ॥ अथवा पारदस्याहं सुहृत्तगन्धकमेव हि । तयोः कञ्जलिकां कृष्यादिनमेकं विवर्जयेत् ॥ नृत्तिकां वाससा चाहं कृष्टयेदतियत्नतः । तथा वारत्रयं सन्धक् काचकूपीं प्रलेपयेत् ॥ नृत्तिकां शोषयित्वा तु कूप्यां कञ्जलिकां चिपेत् ॥ तां कूपीं वाजुकायन्ते स्थापयित्वा रसं पचेत् ॥ अग्निं निरन्तरं दद्याद्वावहिनचतुष्टयम् । गृह्णीयाद्गृह्णं सल्लं सिन्दूरसदृशं रसम् ॥”

इति भावप्रकाशः ॥ (मतान्तरम् । “एष्टक् समं समं कृत्वा पारदं गन्धकन्तथा । नवसारं धूमसारं स्फटिकं याममात्रकम् ॥ निम्बुरसेन संमर्दं काचकूप्यां निवेशयेत् । मुखे पाषाणखटिकां दत्त्वा सुद्रां प्रलेपयेत् ॥ सप्तभिन्नेत्तिकावन्धैः एष्टकसंशोष्य देष्टयेत् । सच्छिद्रायां नृदस्याल्यां कूपिकां तां निवेशयेत् । पूरयेत् सिकतापूरैरागलं मतिमान् भिषक् ॥ निवेश्य चुल्लां दहनं मर्दं मध्यं खरं क्रमात् ॥ प्रख्याल्य दादशं यामं खाङ्गशीतं ससुहरेत् ॥ स्फोटयित्वा तु मुक्ताभर्द्धलं वलिं त्वजेत् ॥ अधःसं रससिन्दूरं सर्वरोगेषु योजयेत् ॥”

इति रससिन्दूरम् ॥ इति वैद्यकरसेन्द्रसारसंघे जारणमारणाधिकारे ॥)

रसस्थानं, स्त्री, (रसः स्थानमाधार उत्पत्तिस्थानं यस्य । रसस्य पारदस्य स्थानमित्येके ।) हिङ्गुलम् । इति शब्दचक्रिका । शरीरस्य रसस्थलम् । तस्य प्रमाणं रसशब्दे द्रष्टव्यम् ॥

रसा, स्त्री, (माधुर्ग्राहिरूपो विविधो रसोऽस्यस्थानमिति । “अर्शं आदिभ्योश्च् ॥” ५ । २ । १२७ । इति अच् । रसति शब्दायते इति वा । रस + अच् । टाप् च ।) एष्टिवी । इत्यमरः ॥

रसना । (तत्पठ्यायो यथा, भावप्रकाशे । १ । १ । “रासा युक्तरसा रसा सुवहा रसना रसा । रजापथीं च सुरसा सुगन्धा श्रेयसी तथा ॥”) पाठा । (अस्याः पठ्यायो यथा, भावप्रकाशे । १ । १ ।

“पाठाभ्रष्टाम्बुकी च प्राचीना पापचेलिका । एकाङ्गीला रसा प्रोक्ता पाठिका वरतिक्तिका ॥”

शङ्ककी । (अस्याः पठ्यायो यथा,— “शङ्ककी गजभक्ष्या च सुवहा सुरभी रसा । महेरुणा कुन्दरकी वल्लकी च बहुसवा ॥”

इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ॥) कङ्कः । इति मेदिनी । द्राक्षा । काकोली । इति शब्दरत्नावली । (रसातलम् । यथा, भागवते । १० । ६ । १२ ।

“रसा दिग्गश्च प्रतिनेदिरे जगः पेतुः क्षितौ वजनिपातशङ्कया ॥ यथा च तत्रैव । ३ । १३ । १६ ।